

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/36/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2126010085
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Stanislavská
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2026:2126010085.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Stanislavskej a sudcov JUDr. Rastislava Kresla a JUDr. Juraja Dziaka (sudca spravodajca), v trestnej veci obžalovaného: A. A., pre zločin neoprávnená výroba a obchodovanie s omamnou látkou a psychotropnou látkou podľa § 173 ods. 1, ods. 2 písm. b), ods. 3 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b), písm. j) Trestného zákona, o odvolaní prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Trnava sp. zn. 2T/2/2026 - 850 zo dňa 10.02.2026, na verejnom zasadnutí konanom dňa 28.04.2026 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie okresného prokurátora, z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Trnava sp. zn. 2T/2/2026 - 850 zo dňa 10.02.2026 (ďalej aj „napadnutý rozsudok“) bol obžalovaný uznaný vinným zo spáchania zločinu neoprávnená výroba a obchodovanie s omamnou látkou a psychotropnou látkou podľa § 173 ods. 1, ods. 2 písm. b), ods. 3 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b), písm. j) Trestného zákona, ktorého trestného činu sa dopustil na skutkovom základe v napadnutom rozsudku uvedenom (pozn. odvolacieho súdu: pre obsahlosť skutkovej vety napadnutého rozsudku týmto na ňu odvolací súd len poukazuje, necituje ju, aby tým neutrpela prehľadnosť tohto uznesenia odvolacieho súdu, ktoré z povahy veci s napadnutým rozsudkom vytvára jeden celok).

Okresný súd Trnava (ďalej aj „súd prvého stupňa“) napadnutým rozsudkom obžalovanému za túto trestnú činnosť uložil

- podľa § 173 ods. 3 Trestného zákona, s použitím § 36 písm. j), písm. l) Trestného zákona, § 38 ods. 2, § 39 ods. 4 Trestného zákona per analogiam, nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 4 roky a 8 mesiacov, na ktorého výkon zaradil obžalovaného podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

- podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona aj trest prepadnutia tam vymedzených vecí (dve priehľadné vrecká s tlakovým uzáverom s nalepeným štítkom, sklenená fajka s nápisom „Remo“ a váha čiernej farby spolu s krytom na baterky a dvomi baterkami).

- podľa § 60 ods. 1 písm. b) Trestného zákona aj trest prepadnutia tam vymedzených vecí (šesť priehľadných plastových vreciek s tlakovým uzáverom).

Súd prvého stupňa napadnutý rozsudok odôvodnil v rozsahu č. I. 850 až 853 spisu.

Vzápätí po vyhlásení napadnutého rozsudku (i) sa obžalovaný vzdal práva na podanie odvolania, a to aj za osoby oprávneného podať odvolanie v jeho prospech (č. I. 849 spisu), a naproti tomu (ii) prokurátor zahlásil proti napadnutému rozsudku odvolanie, a to čo do výroku o treste v neprospech obžalovaného (č. I. 849 spisu; ďalej aj „odvolanie prokurátora“).

V následne súdu prvého stupňa doručenom písomnom vyhotovení svojho odvolania (č. I. 857 až 860 spisu) prokurátor uviedol (ako z neho vyrozumel odvolací súd), že (zostručnené/zosumarizované)

- súdom prvého stupňa uložený trest odňatia slobody považuje za príliš/nepriemerane mierny, nezodpovedajúci zásadám ukladania sankcií/trestov, a to vzhľadom na závažnosť trestnej činnosti obžalovaného, za ktorú sa tu trest ukladá. V konaní neboli identifikované žiadne podmienky pre mimoriadne zníženie trestu obžalovanému podľa § 39 Trestného zákona, jednoduché doznanie sa k trestnej činnosti a jej oľutovanie k danému nepostačuje. Obžalovaný nijak nad rámec potvrdenia mien odberateľov v uznesení o vznesení obvinenia nenapomáhal orgánom činným v trestnom konaní, nijak neprispel ku komplexnejšiemu objasneniu stíhanej trestnej činnosti (napr. v podobe odhalenia ďalších odberateľov drog, či napr. ich dodávateľov atď.), čo sa správne odzrkadlilo v tom, že súd prvého stupňa obžalovanému ani nepriznal poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Trestného zákona.
- ak súd prvého stupňa odôvodnil mimoriadne zníženie trestu obžalovanému vedením riadneho života jeho osobou pred spáchaním tu stíhaného skutku, dané predsa súd prvého stupňa obžalovanému zohľadnil cez aplikáciu poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. j) Trestného zákona.
- takto súdom prvého stupňa uložený trest nezohľadňuje závažnosť/charakter spáchanej trestnej činnosti, kedy zároveň neboli zistené žiadne mimoriadne pomery na strane obžalovaného. Pri mimoriadnom znížení trestu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby musí súd brať do úvahy nielen vyhlásenie o vine, ale i ďalšie významné skutočnosti, napr. či trest uložený v nezniženej výmere by bol pre obžalovaného nepriemerane prísny a či postačuje na ochranu spoločnosti aj trest kratšieho trvania (uznesenie Krajského súdu v Trnave zo dňa 06.07.2023 sp. zn. 6To/67/2023). Súdom prvého stupňa uložený trest zrejme nie je, popri absentujúcej svojej spôsobilosti k individuálnej prevencii v podobe nápravy obžalovaného, spôsobilý ani naplniť potrebu generálnej prevencie trestu a odradiť tak iných od páchania trestnej činnosti.
- účel trestu by mohol v tomto prípade naplniť jedine nepodmienečný trest odňatia slobody uložený v zákonnej/základnej, mimoriadne nezniženej sadzbe (začínajúcej na úrovni 7 rokov). Vzhľadom na uvedené prokurátor navrhol (ako z kontextu jeho odvolania vyrozumel odvolací súd), aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutom rozsahu zrušil a zmenil vo výroku o treste tak, že obžalovanému uloží primeraný/zákonný nepodmienečný trest odňatia slobody.

Obžalovaný sa k odvolaniu prokurátora vyjadril písomným podaním doručeným súdu prvého stupňa prostredníctvom obhajcu obžalovaného (č. l. 866 až 868; ďalej aj „vyjadrenie obžalovaného“). V danom svojom podaní uviedol, že (zostručnené/zosumarizované)

- závažnosť tu stíhanej trestnej činnosti (vrátane znakov kvalifikovanej skutkovej podstaty v podobe páchania skutku po dlhší čas či na viacerých osobách) sú odzrkadlené v zákonnej sadzbe za tu stíhanú trestnú činnosť, pričom nijak nevylučujú aplikáciu mimoriadneho zníženia trestu podľa § 39 Trestného zákona.
  - ak by obžalovaný aj uviedol ďalšie osoby odberateľov drog, tie by boli vypočítané len ako svedkovia, tak ako osoby odberateľov uvedené v skutkovej vete napadnutého rozsudku, pričom ak prokurátor nebol spokojný s doznáním sa obžalovaného, nevedno prečo sám inicioval konanie o dohode o vine/treste.
  - súd prvého stupňa správne vyhodnotil, že u obžalovaného sú naplnené podmienky pre mimoriadne zníženie trestu, keďže sa k trestnej činnosti doznal, od svojho zadržania spolupracoval s orgánmi činnými v trestnom konaní, nerobil priesťahy a svoju trestnú činnosť oľutoval.
- Vzhľadom na uvedené obžalovaný navrhol, aby odvolací súd odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietol a potvrdil tak napadnutý rozsudok.

Konanie na odvolacom súde. Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd, v ktorého obvode má sídlo okresný súd, ktorý rozhodoval v prvom stupni; o odvolaní proti rozsudku súdu podľa § 16 ods. 2 Trestného poriadku rozhoduje Krajský súd v Trenčíne. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku, odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

Podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku, odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

- a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,
- b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo
- c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku, ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku.

Krajský súd ako súd odvolací (ďalej aj „odvolací súd“), skôr než začal plniť svoju prieskumnú povinnosť podľa § 317 Trestného poriadku, bol povinný v zmysle § 316 Trestného poriadku skúmať, či odvolanie prokurátora bolo podané včas (§ 309 Trestného poriadku), či ho podala oprávnená osoba (§ 307, § 308 Trestného poriadku) a či nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo späťvzatiu podaného odvolania (§ 312, § 313 Trestného poriadku), alebo či nebolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné [§ 307 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, § 334 ods. 4 Trestného poriadku]. Odvolací súd nezistil v tomto ohľade žiadnu procesnú prekážku meritórneho prejednávania odvolania prokurátora a rozhodnutia o ňom.

Pokiaľ ide o správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo výroku napadnutého rozsudku o treste, v tomto smere v podstate odvolacie námietky procesné strany nemali a chyby odvolaním nevytykané, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku, odvolací súd vlastným prieskumom nezistil (pokiaľ ide o v odvolacom konaní tu preskúmaný výrok o treste). Možno tak skonštatovať, že súd prvého stupňa vykonal dokazovanie vo vzťahu k výroku napadnutého rozsudku o treste procesne správne, cesta súdu prvého stupňa k napadnutému rozsudku bola „procesne čistá“, aj čo do plného zachovania práv procesných strán na konaní participovať a podľa vlastného uváženia realizovať svoje procesné práva. Odvolací súd teda podané odvolanie preskúmal a dospel k záveru, že odvolanie podal prokurátor ako oprávnená osoba v zákonnej lehote a proti výroku o treste, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný, no (čo do vecného posúdenia) odvolanie nie je dôvodné (k tomu viď detailne nižšie).

Za účelom prejednávania odvolania odvolací súd v predmetnej veci vykonal verejné zasadnutie za prítomnosti prokurátora krajskej prokuratúry, obžalovaného a jeho obhajcu, u ktorých bola lehota podľa § 292 ods. 4 Trestného poriadku zachovaná.

Na verejnom zasadnutí prokurátor zotrval na podanom odvolaní prokurátora. Odvolací súd oboznámil prítomných s napadnutým rozsudkom, odvolaním prokurátora, vyjadrením obžalovaného, odpisom registra trestov obžalovaného (nemá aktuálne žiadny záznam), lustráciou z databázy súdnych rozhodnutí ohľadne obžalovaného (nieť takého trestného konania, ktoré by bránilo rozhodnutiu súdu v tejto trestnej veci), lustráciou z centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov ohľadne osoby obžalovaného (nemá aktuálne žiadny záznam), lustráciou obžalovaného zo Sociálnej poisťovne (nie je pracovne činný, nepoberá tam sledované dávky), lustráciou obžalovaného z evidencie Zboru väzenskej a justičnej stráže (je vo väzbe v tejto trestnej veci od 16.08.2025), lustráciou z registra obyvateľov ohľadne osoby obžalovaného (plynú z nej aktuálne štátom evidované osobné údaje o osobe obžalovaného), a podstatným obsahom spisu. Procesné strany nemali žiadne pripomienky k oboznamovanému obsahu spisového materiálu, ani návrhy na doplnenie dokazovania.

Prokurátor končným návrhom uviedol, že sa v celom rozsahu pridrižiava odôvodnenia podaného odvolania, pričom navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a obžalovanému uložil nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 7 rokov so zaradením obžalovaného na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, a tiež trest prepadnutia vecí tak, ako ho uložil súd prvého stupňa v napadnutom rozsudku. Obhajca obžalovaného konečným návrhom uviedol, že obhajoba sa pridrižiava vyjadrenia obžalovaného k odvolaniu prokurátora, pričom navrhol, aby odvolací súd podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie prokurátora zamietol ako nedôvodné. Obžalovaný konečným návrhom uviedol, že sa pridrižiava vyjadrenia svojho obhajcu, ospravedlňuje sa za to, čo urobil, moc ho to mrzí.

Pokiaľ ide o posúdenie veci samej (a teda odvolania prokurátora k namietanej výške uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody), po zohľadnení odvolacích námietok odvolací súd konštatuje, že v odôvodnení napadnutého rozsudku súd prvého stupňa v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Trestného poriadku dostatočne uviedol právne úvahy súvisiace (aj) s výrokom o treste (odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu). V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že v dvojinstančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu a v prípade, ak sa odvolací súd stotožní s úvahami súdu nižšieho stupňa a tieto považuje za zákonné a správne, nie je potrebné, aby tieto opakoval vo svojom rozhodnutí, ale stačí, aby na tieto len stručne poukázal (k tomu viď. uznesenie NS SR sp. zn. 2Tdo/2/2018 z 23.01.2018). Odvolací súd je totiž toho názoru, že odôvodnenie napadnutého

rozsudku vo vzťahu k odvolaním prokurátora napadnutému výroku o treste (odňatia slobody) je síce svojím rozsahom nie rozsiahle (viď posledné tri odseky na strane 6 až po druhý odsek na strane 7 napadnutého rozsudku, č. I. 852 až 853), no presvedčivé, toto vychádza zo skutkového stavu, ako bol tento zistený na hlavnom pojednávaní, odvolací súd proti nemu (resp. napadnutému rozsudku) nemá podstatné výhrady, a preto si odôvodnenie napadnutého rozsudku osvojuje a v podrobnostiach na neho poukazuje.

V prvom rade odvolací súd konštatuje, že otázka viny je toho času právoplatne vyriešená, proti výroku o vine napadnutého rozsudku odvolanie podané nebolo (otázku správnosti postupu súdu prvého stupňa na ceste k právoplatnosti výroku o vine preto nie je v tomto odvolacom konaní priestor riešiť – len pre úplnosť a nad rámec tu potrebného odvolací súd uvádza, že v prípade uzavretej dohody o vine, nie však o treste, bolo na mieste na hlavnom pojednávaní po podaní obžaloby vykonať postup podľa § 257 Trestného poriadku za účelom poznania postoja, prípadne vyhlásenia obžalovaného k otázke žalovanej viny). Je tak v konaní právoplatne konštatované, že obžalovaný sa dopustil spáchania zločinu neoprávnená výroba a obchodovanie s omamnou látkou a psychotropnou látkou podľa § 173 ods. 1, ods. 2 písm. b), ods. 3 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b), písm. j) Trestného zákona.

Odvolací súd vzhľadom na odvolanie podané prokurátorom proti výroku o treste (odňatia slobody), sa preto meritórne zaoberal len preskúmaním napadnutého výroku, ktorým súd prvého stupňa uložil obžalovanému podľa § 173 ods. 3 Trestného zákona, s použitím § 36 písm. j), písm. l) Trestného zákona, § 38 ods. 2, § 39 ods. 4 Trestného zákona per analogiam, nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 4 roky a 8 mesiacov, na ktorého výkon zaradil obžalovaného podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu postupuje každý súd v zmysle zásad a kritérií rozhodných pre ukládanie sankcií/trestov uvedených v § 33a a § 34 Trestného zákona, podľa ktorých (okrem iného) trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou, pričom má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Trest ako taký je právnym následkom trestného činu a preto musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada tzv. proporcionálnosti trestu). Preventívny účinok trestu pritom netkvie len v jeho prísnosti (napr. zvolenej jeho výmery), nakoľko v treste je obsiahnuté aj spoločenské odsúdenie, negatívne ohodnotenie páchatela a jeho činu, a to tak právne ako aj etické. Vyslovením viny a uložením trestu spoločnosť vyjadruje zavrhnutiehodnosť trestného činu, teda že páchatel vykonal niečo protispoločenské a nemorálne.

Po komplexnom preskúmaní obsahu spisového materiálu odvolací súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní dostatočné dokazovanie, správne vyhodnotil osobu obžalovaného a jeho doterajší život (nebol dosiaľ súdne trestaný a nemá aktuálne ani priestupkový záznam, čo všetko odôvodňuje predpoklad o prípadnom citeľnejšom dopade uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody nie len na neho, ale i jeho rodinu), okolnosti prípadu (a stíhaného skutku, ako aj jeho závažnosti ako trestnej činnosti drogovej povahy spočívajúcej v časovo dlhšej distribúcii drog ďalším osobám za odplatu) a ďalšie skutočnosti (ako je v trestnom konaní prejavená úprimná sebareflexia obžalovaného a ľútosť nad spáchanou trestnou činnosťou) potrebné pre uloženie zákonného a spravodlivého trestu.

Súd prvého stupňa správne u obžalovaného skúmal pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, pričom u obžalovaného správne vzhliadol dve poľahčujúce okolnosti, a to podľa § 36 písm. l) Trestného zákona (obžalovaný tu svoju vinu doznal, trestnú činnosť oľutoval) a podľa § 36 písm. j) Trestného zákona (viedol pred spáchaním trestného činu riadny život), pričom správne neidentifikoval žiadnu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 Trestného zákona. Iné poľahčujúce/priťažujúce okolnosti v tejto trestnej veci nevzhliadol ani odvolací súd. Súd prvého stupňa tak dospel k správnym právnym záverom pri voľbe nepodmienečného trestu odňatia slobody v tejto trestnej veci, vrátane jeho (mimoriadne zníženej) výmery (o plnú jednu tretinu), kedy tieto svoje úvahy zrozumiteľne a v podstate aj vyčerpávajúco odôvodnil.

Odvolací súd sa s odôvodnením napadnutého rozsudku, pokiaľ ide o voľbu tohto druhu trestu, jeho výmery i možnosti aplikácie inštitútu mimoriadneho zníženia trestu, či určenia spôsobu výkonu trestu

(vrátane zaradenia do ústavu na jeho výkon, nakoľko dosiaľ súdne trestaný obžalovaný nebol), stotožňuje. Prostredníctvom napadnutého rozsudku dostali procesné strany jednoznačnú, zrozumiteľnú a danú otázku vyčerpávajúcu odpoveď, prečo je na naplnenie účelu trestu u obžalovaného v tejto trestnej veci postačujúci nepodmienečný mimoriadne znížený trest odňatia slobody v konečnej výmere („len“) 4 roky a 8 mesiacov, ktorý trest je tu kumulovaný aj s trestom prepadnutia vecí (voči ktorému však odvolacie námietky nesmerujú).

Takto uložený trest odňatia slobody (v jeho mimoriadne zníženej výmere, a jeho určený spôsob výkonu), vrátane jeho kumulácie s trestom prepadnutia vecí, považuje totiž aj odvolací súd za zákonný, primeraný (nie príliš prísny, nie príliš benevolentný), spravodlivý, bezo zvyšku napĺňajúci účel trestu v zmysle § 34 Trestného zákona (zohľadňujúc zásady ukladania trestov, § 33a a § 34 Trestného zákona). To všetko tak z pohľadu generálnej prevencie (vrátane odrazenia iných od páchania takej trestnej činnosti, ktorým je tak jednoznačne dané na vedomie, že páchanie takejto trestnej činnosti za daných okolností môže byť potrestané aj niekoľkoročným nepodmienečným trestom odňatia slobody), ako aj z pohľadu individuálnej prevencie či prevýchovy obžalovaného (ktorý dosiaľ súdne trestaný nebol, prejavuje úprimnú sebareflexiu a je teda daný predpoklad naplnenia účelu trestu aj tu mimoriadne zníženou výmerou trestu) na jedinca, ktorý sa už v budúcnosti trestnej činnosti dopúšťať nebude (správnosť týchto záverov však preverí až budúci čas a v ňom zaznamenané počínanie si obžalovaného).

Len pre úplnosť odvolací súd uvádza, že vzhľadom na závažnosť trestnej činnosti, na ktorú prokurátor správne poukázal, ako i na zásady ukladania trestov (najmä § 34 ods. 6 Trestného zákona), bolo potrebné siahnuť po nepodmienečnom treste odňatia slobody (nie miernejšom či alternatívnom druhu trestu). Nad rámec uvedeného je nutné dodať, že iný, miernejší alternatívny druh trestu by vzhľadom na závažnosť tu stíhanej trestnej činnosti nebol podľa názoru odvolacieho súdu ani spôsobilý doceliť svoj účel predpokladaný Trestným zákonom (a to ani v kombinácii s uloženým trestom prepadnutia vecí).

K odvolacím námietkam prokurátora. Prokurátor svoje odvolacie námietky v podstate zúžil na spochybnenie toho, že napadnutým rozsudkom bol uložený príliš mierny nepodmienečný trest odňatia slobody, kedy súd nemal aplikovať inštitút mimoriadneho zníženia trestu, všetko najmä vzhľadom k (i) závažnosti tu stíhanej trestnej činnosti, a (ii) k skutočnosti, že obžalovaný podľa názoru prokuratúry nespolupracoval s orgánmi činnými v trestnom konaní dostatočne. Súd prvého stupňa v tu napadnutom rozsudku však z pohľadu odvolacieho súdu dostatočne zdôvodnil, z ktorých pred súdom na hlavnom pojednávaní vykonaných dôkazov na účely ukladania trestu obžalovanému vychádzal a aké skutočnosti pri tom bral do úvahy. Zhodnotil tak osobu obžalovaného (jeho doterajší život) a tiež povahu spáchanej trestnej činnosti ako i možnosti nápravy obžalovaného. Z pohľadu odvolacieho súdu tak súd prvého stupňa poskytol procesným stranám v napadnutom rozsudku svojím rozsahom dostatočnú odpoveď na otázku, aký trest, v akej výmere a prečo obžalovanému za stíhanú trestnú činnosť ukladá.

Právo na spravodlivý proces negarantuje procesnej strane právo na to, aby bolo rozhodnuté v súlade s jej predstavami a požiadavkami, ale najmä právo na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré preskúmateľným spôsobom, jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky, vrátane odpovedí na argumenty predstreté procesnými stranami – prieskumom napadnutého rozsudku i konania, ktoré mu predchádzalo v intenciách § 316 ods. 3 Trestného poriadku a § 317 a nasl. Trestného poriadku odvolací súd dospel k záveru, že také právo procesných strán v konaní pred súdom prvého stupňa naplnené bolo, súd prvého stupňa sa v napadnutom rozsudku riadne vysporiadal so svojou povinnosťou riadne/dostatočne a zákonným spôsobom svoje rozhodnutie odôvodniť, a nenechal v tomto smere otvorenú v podstate žiadnu spornú meritórnú otázku, riešenie ktorej by zostalo na odvolacom súde.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Keďže odvolací súd nezistil žiadne dôvody pre zrušenie či zmenu napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa v jeho odvolaní prokurátora napadnutom rozsahu, ani dôvody pre iný procesný postup, odvolanie prokurátora ako nedôvodné v zmysle vyššie citovaného § 319 Trestného poriadku zamietol.

Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.